

Dramata v paláci Borgiů

PRVNÍ OBRAZ

L u k r é c i a B o r g i a

Scéna představuje sál v paláci Borgiů.

ZLOVĚSTNÁ DŮVĚRNICE: Je tedy pravda, drahá Lukrécie, že cudný šlechtic odmítá vaši lásku?

LUKRÉCIA BORGIA: Ano. Nic nepomáhá, úpěnlivé prosby ani hrozby. *(Skřípá zuby)* Cudný šlechtic chce zachovat věrnost své snoubence, čisté a božské Laurencii. Ale hle, tu přichází. Chci učinit ještě poslední pokus a svést ho. Jestli znovu odmítne mou lásku, ach, potom u Madony! Běda mu!

CUDNÝ ŠLECHTIC *(se uklání)*: Poslala jste pro mne, paní?

LUKRÉCIA BORGIA: Ano. *(Upírá na něho oči, které se lesknou zdržovanou vášní)*

CUDNÝ ŠLECHTIC: Ach! Prosím vás, paní, nehleďte na mne tak! Jsou pohledy, které cudný šlechtic nemůže snést, aby se nezarděl!

LUKRÉCIA BORGIA *(chraptivým hlasem)*: Peklo! Ty mi ještě vzdoruješ! Věz tedy, že nelze beztrestně pohrdat láskou Lukrécie Borgie! Hola! Moji zbrojnoši! Zmocněte se okamžitě cudného šlechtice a uvězněte ho na bezpečném místě.

Strážte se zmocní cudného šlechtice.

CUDNÝ ŠLECHTIC: Můžeš mě uvrhnout do vězení, Lukrécie, ale nedosáhneš mé lásky! Budu milovat jen čistou a božskou Laurencii! *Odvlekou ho.*

LUKRÉCIA BORGIA: Ó, k vzteku! Pomstím se tomu muži strašlivě, že mnou pohrdl. *(Ke kapitánovi)* Chci, aby ještě dnes večer byla čistá a božská Laurencie uvězněna v paláci. *(K zlověstné důvěrnici)* Pojď, má zlověstná důvěrnice. Pojď za mnou. Pojďme uchystat pomstu.

ZLOVĚSTNÁ DŮVĚRNICE *(chmurným hlasem)*: Kam se ubíráme?

LUKRÉCIA BORGIA *(ještě chmurnějším hlasem)*: Do podzemí paláce k Angelikovi Stahovači! Pojď!

DRUHÝ OBRAZ

S t a h o v a č

Scéna představuje Stahovačovu laboratoř.

ANGELIKO STAHOVAČ: Noc se už záhy snese na povrch země. Zde, v podzemí paláce Borgiů, žiju ve věčné noci, v noci hrobové. Ach, jak strašlivé a pochmurné je mé zaměstnání! Já prokletá duše, zaprodaná Lukrécii Borgii, stahuji zaživa z kůže milence, kteří se jí přestali líbit. Zbavuji je obratně kůže jako ubohé králíky! Tragický vrtoch ženy! Lukrécie nechce, aby kůže, které poctila svými polibky, byly jednou líbány od jiných žen. Občas sestoupí do mé laboratoře a melancholicky si prohlíží kůže svých bývalých milenců, podivuhodně uchované díky mým záračným mastem. Pokud jde o nešťastníky stažené zaživa, sténají truchlivě v podzemních kobkách a dožadují se plačtivým hlasem své kůže. Ale slyším kroky. Kdo to může být v tuto pozdní hodinu?

LUKRÉCIA BORGIA *(vstupuje)*: Angeliko, dnes v noci k tobě moji zbrojnoši přivedou mladou dívku. *(Se zlověstným úsměvem)* Víš co máš dělat s osobami, které ti pošlu?

ANGELIKO STAHOVAČ: Vim.

LUKRÉCIA BORGIA: Dobře. Ale to není vše. Až ji stáhneš zaživa, hled', co ti nařizují. *(Mluví k němu potichu)*

ANGELIKO STAHOVAČ *(se zachvěje)*: Vykonám.

PLAČTIVÝ HLAS *(z podzemí)*: Mou kůži! Vraťte mi mou kůži!

JINÝ PLAČTIVÝ HLAS: Mou kůži! Mou kůži! Chci svou kůži!

ZLOVĚSTNÁ DŮVĚRNICE: Ó, ty hlasy!

LUKRÉCIA BORGIA: To nic. To jsou stažení.

Jdem zase nahoru. A ty, Angeliko, vykonej
věrně mé rozkazy. Sbohem!
Odejdou.

TŘETÍ OBRAZ

L á s k a s i l n ě j š í n e ž n e n á v i s t

Scéna představuje sál paláce Borgia.

ZLOVĚSTNÁ DŮVĚRNICE: Je tomu už týden,
co byla čistá a božská Laurencie odvečena
vašimi strážemi a svěřena rukám Angelika
Stahovače.

LUKRÉCIA BORGIA: Má pomsta je připravena.
Tady je cudný šlechtic, pro kterého jsem po-
slala do žaláře, abych mu uchystala sladké
překvapení. (*K cudnému šlechtici*) Jsem do-
jata tvou upřímnou láskou k čisté a božské
Laurencii. Vracím ti svobodu. Ale aby radost
byla dokonalá, dala jsem přivést tvou snou-
benku, abys ji mohl co nejdříve sevřít v svém
náručí. (*K strážím*) Uveďte čistou a božskou
Laurencii.

CUDNÝ ŠLECHTIC: Ó, jaká radost!

*Stráže uvedou starého žoldnéře s tváří opilce
a dlouhým plnovousem.*

LUKRÉCIA BORGIA (*ukazuje na starého žold-
néře s tváří opilce*): Hle, cudný šlechtici, obe-
jmi svou snoubenku!

CUDNÝ ŠLECHTIC: Co znamená ten špatný
žert, paní?

LUKRÉCIA BORGIA: To není žert. Máš před se-
bou svou snoubenku, čistou a božskou
Laurencii. Abych se pomstila tvému pohr-
dání, dala jsem unést tvou snoubenku a svě-
řila jsem ji starostlivé péči svého věrného
Angelika. Na můj rozkaz stáhl z čisté a bož-
ské Laurencie její hedvábnou kůži. Pak na-
hradil kůži tvé snoubenky kůží starého žol-
dáka, kterého jsem k tomu účelu dala
stáhnout.

CUDNÝ ŠLECHTIC: Hrůza! To není možné!

ČISTÁ A BOŽSKÁ LAURENCIE (*smutným hla-
sem*): Běda! Ano, to jsem já, drahý snou-
benče!

CUDNÝ ŠLECHTIC: Ty! To jsi ty, drahá Lau-
rencie! Neboj se ničeho. Přes Lukrécieinu dě-
sivou pomstu tě miluji stále! Co mi sejde na
zevnějšku! Miluji a zbožňuji tvou duši!

ČISTÁ A BOŽSKÁ LAURENCIE: Ne, drahý
snoubenče, nejsem tě už hodna. Pohled
na mou groteskní tvář.

CUDNÝ ŠLECHTIC: Vidím jen svou lásku!

ČISTÁ A BOŽSKÁ LAURENCIE: Pohled na ten
frňák celý červený od nestřízlivosti!

CUDNÝ ŠLECHTIC: Vidím jen svou lásku!

ČISTÁ A BOŽSKÁ LAURENCIE: Pohled na tu
dlouhou bradu barvy pepře a soli!

CUDNÝ ŠLECHTIC: Vidím jen svou lásku!

ČISTÁ A CUDNÁ LAURENCIE: Ó, to je přílišné
štěstí! Jakže, ty mě můžeš ještě milovat?

CUDNÝ ŠLECHTIC: Zbožňuji tě! Ach! Lukrécie,
Lukrécie, nedosáhla jsi vítězství! Naše láska
je silnější než tvá nenávisť!

LUKRÉCIA BORGIA (*vztekle*): Odejděte!
Zmizte!

CUDNÝ ŠLECHTIC: Ano, odejděme! Pojď, má
Laurencie! Daleko od všech vtíravých po-
hledů prožijeme spolu ještě mnohé a mnohé
sladké minuty. Ale abychom se vyhnuli po-
horšení v očích světa, budu ti říkat dědečku!
Pojď má Laurencie!
Odcházejí v objetí.

O p o n a

